

*Рогальова Ірина Анатоліївна,
студентка 1 курсу,
Спеціальності “Початкова освіта”*

*Науковий керівник:
кандидат педагогічних наук, доцент
Вишківська Ванда Болеславівна*

«Особливості використання театралізованої діяльності у роботі з молодшими школярами»

Сьогодні, коли суспільство стрімко розвивається, змінюються уподобання, стереотипи, життєві цінності, змінюється і сприйняття людей, в тому числі і ставлення до освіти. Звичайно, зазнало змін і значення школи та її місце в системі загальної освіти. Раніше шкільна освіта асоціювалася із запам'ятовуванням матеріалу, а успішність вимірювалась тим, наскільки точно учень може відтворити, переказати засвоєну на уроках інформацію. В умовах глобалізації, постійного розвитку технологій та високих вимог на ринку праці виникла гостра необхідність реформування освіти. Новий підхід ставить за мету сформувати у дітей вміння вчитися, а також застосовувати отримані знання на практиці. Для того, щоб стати успішною людиною в теперішньому мінливому світі необхідний нестандартний, творчий підхід до вирішення завдань, які ставить життя.

Останнім часом питанню розвитку творчих здібностей у школярів приділяють все більше уваги. Як зауважено у Концепції загальної середньої освіти, головним завданням школи є забезпечення сприятливих умов для розвитку творчого потенціалу, а також таких здібностей особистості, які необхідні для досягнення успіху в усіх сферах життя. У реалізації цієї мети важлива роль відведена мистецтву, а зокрема театралізованій діяльності. Адже вона допомагає дітям глибше пізнати свій внутрішній світ, спонукає до самовираження та самовдосконалення.

Проблема творчості привертала увагу ще древніх філософів — Платона, Сократа, Ксенофана, а також Фому Аквінського, А. Шопенгауера, Ф. Шеллінга, І. Канта та ін.

Сучасні науковці розглядають творчу діяльність як постійний супутник розвитку дитини. Цитуючи Л. Виготського, «творчість існує не тільки там, де вона створює великі історичні твори, але й скрізь, де людина уявляє, комбінує, змінює та створює щось нове, якою б крупицею це нове не було порівняно зі створенням генія» [1]. М. В. Вацьо вважає, що навчальна діяльність у молодшому шкільному віці містить значні резерви щодо розвитку творчих здібностей школярів, сприяння їх особистісному й інтелектуальному становленню як суб'єктів творчої активності [2].

Особливе місце серед творчої активності учнів початкових класів займає театралізована діяльність. На думку науковців О. Знобей та О. Ключко, виховання театром дозволяє поєднувати сприйняття й різні види виконавства як рівноцінні творчі процеси, що активізують емоційний, моральний, соціальний, трудовий і, нарешті, інтелектуальний досвід дитини [4]. Дуже влучно про сприятливий вплив театралізації на освітній процес у своїй праці «Розвиток творчої особистості молодшого школяра засобами театральної педагогіки» говорить Н. П. Крутій: «тільки невимушена творча обстановка в класі, коли між учнями і вчителем встановлюється особистісний психологічний контакт, коли обом сторонам працюється легко і охоче, є запорукою успіху у навчанні та вихованні, і зокрема у формуванні і розвитку особистості, що

поєднує в собі риси національного, загальнолюдського, суспільно значущого й індивідуального неповторного» [5].

Своєю чергою В. Ларін наголошував, що провідне місце в процесі соціалізації дітей молодшого шкільного віку належить засобам мистецтва (образотворчому, театральному, музиці, хореографії), оскільки саме мистецтво, зокрема, – театральне, є природно необхідним для їх розвитку та виховання [6].

В Новій українській школі театралізація постає як важлива складова частина освітніх програм. Типова освітня програма початкової освіти НУШ-2 включає в себе змістову лінію «Театралізуємо». Набуття акторського досвіду та імпровізації допомагає дітям моделювати різні ситуації спілкування, сприяє розвитку емоційного інтелекту, творчого мислення, самосвідомості, навчає мобілізувати свої сили, долати перешкоди.

Як зауважує Г.Б. Гандзілевська, розігруючи ролі, діти вчаться аналізувати хороші та погані вчинки, передавати своє ставлення до уявного героя, засвоюють зразки поведінки, розвивають уміння відчувати і розуміти партнерів, що, в свою чергу, дозволяє їм усвідомлювати почуття, потреби та поведінку інших людей [3].

Таким чином, розвиток сучасної системи освіти потребує включення мистецтва театралізації в освітній процес школи, що дозволить йому реалізувати свою творчо орієнтовану просвітницьку функцію і якнайефективніше вплинути на розвиток творчих здібностей молодших школярів.

Список використаної літератури:

1. Выготский Л. С. Воображение и творчество в детском возрасте: Психологический очерк / Л. С. Выготский. 2-е изд. М.: Просвещение, 1967. 93 с.
2. Вацьо М. В. Педагогічні умови розвитку творчих здібностей молодших школярів під час уроків музичного мистецтва/ Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. 2018. Випуск 53. С. 25 -29.
3. Гандзілевська Г.Б. Соціалізація обдарованих молодших школярів через самореалізацію в учнівському колективі. Наукові записки. Серія Педагогіка і психологія. Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2009. Вип.13. С. 86-96.
4. Знобей О., Ключко О. Розвиток творчих здібностей молодших школярів засобами театального мистецтва / Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2019. № 5. С. 235 - 246.
5. Крутий Н. П. Розвиток творчої особистості молодшого школяра засобами театальної педагогіки. 2013. 116 с.
6. Ларин В.И. Социализация младших школьников средствами искусства / В.И. Ларин. Минск.: Наука, 2002. 142 с.